

Johann Cothmann Joachim Cocus

**Disputatio Theologica Anniversaria De Aeterna Ad Vitam Coelestem
praedestinatione. In qua Deo Patre in Christo Redemptore nos eligente
auxiliatore**

Rostochii: Pedanus, 1633

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn739725637>

Druck Freier Zugang

Vert.: J. Coccius

F. Cöthmann.

R. U. theol. 1633.

Disputatio Theologica
Anniversaria
DE
ÆTERNA
AD VITAM
Cœlestem præde-
stinatione.

In qua
Deo Patre in Christo Redemptore
nos eligente auxiliatore.

PRÆSIDE
JOHANNE COTHMANNO,
S.S. Theologiæ Licentiato & Pro-
fessore ac p. t. Academiæ RE-
CTORE.

Respondet
M. JOACHIMUS COCUS,
Parchimo-Megapol.

*Ad diem 24. August. in Auditorio Majori horâ à
septima matutina.*

ROSTOCHII,
Litteris JOACHIMI PEDANI Acad. Typog.
ANNO M. DC. XXXIII.

Jacob. 2. vers. 5.

ἐκ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τὰς πλωχὰς τοῦ κόσμου
τὲτα ἀλασίους ἐν πίστι
Περσάλιον.

Liber Ecclesiarum nostrarum Symbolicus, Formula Concordiæ, de aeterna prædestinatione & Electione Dei agens. p. 798. inquit: Neq; enim sentiendum est, doctrinam de hoc articulo (si tamen juxta præscriptum & analogiam verbi Dei & fidei proponatur) vel inutilem, vel non necessariam esse: multo autem minus existimandum est, quod offensionis plena sit, & detrimentum aliquod pijs mentibus adferat. Scriptura enim Sacra hujus articuli non semel tantum & obiter mentionem facit: Sed multis locis eundem satis copiosè tractat & explicat. Hæc Formul. Concord. quæ eadem de re tractans p. 617. ait: hic articulus magnam pijs mentibus consolationem adfert, si rectè & dextrè explicetur. Unde Hutterus in explicatione Form. Concord. p. 1045. Articuli hujus utilitatem, multis deducit: imprimis quia Articulus hic orthodoxè explicatus, clarissimam lucem Justificationis Articulo; quod vid. gratis, sola Dei misericordia, in Christo nobis parata, sine omnibus operibus & meritis nostris, justificemur atq; salvemur, inferat. Quæ cum verè se ita habeant, non abs re, fore existimamus, par questionum scitu necessariarum hac de materia proponere. Deum verò ter sanctum ante jacta fundamenta mundi ex mera misericordia nos
A 2 eligen em

aligentem submissè invocamus, ut gratiam Spir. S. clementissimè nobis impetrari dignetur. quo arduum, hoc religionis nostræ mysterium ita tractemus, ut Deo gratæ & Ecclesiam Christi ædificantiâ proponamus, Amen.

QUÆSTIO I.

An de Articulo Electionis in Ecclesia agere sit periculosum, proindeq; illicitum?

1. **A**ffirmativam Quæstionis hujus partem *Theodorus Beza* tenuisse videtur, quando in colloquio *Mompelgartensi*. p. 534. inquit: quapropter doctrina hæc non quibusvis promiscuè nec temerè proponenda. In eandem abeunt sententiam nonnulli politicorum, qui conducibilius esse arbitrantur, si prædestinationis dogma silentio involvatur, quam si publicè eadem doctrina audiatur. Fieri namq; facile posse ut homines inde, vel securi aut etiam desperabundi reddantur.

2. *B. Lutherus* in *Commentario super cap. 26. Gen.* politicorum discursum repetens, ait: Audio spargi passim sceleratas voces inter nobiles & magnates de prædestinatione. Sic enim loquuntur: si sum prædestinatus sive bene sive malè egero salvabor. Si non sum prædestinatus, damnabor nulla habita ratione operum.

3. Hisce omnibus accedere videtur, mysterij hujus summa sublimitas, & intellectus nostri in rebus ejusmodi divinis magna cæcitas. Dogmatis enim hujus sublimitatem considerantes merito cum *Apostolo ex Rom. 11. v. 33.* ô profunditatem divitiarum &c. exclamamus.

4. Quam

4. Quamvis verò ex prolatis in medium rationibus satis abundè constet, sobriè, ac non nisi ex verbo Dei revelato, non autem ex rationis nostræ placito, de hoc sublimi religionis nostræ capite agendum esse verè enim affirmamus cum *Dn. D. Gesn. Diss. 16. pro Libr. Concord. p. 571.* Non est de divina prædestinatione humanis judicijs sentiendum. Neq; enim nobis ea natura est, ut se in coelestem cogitationem suis viribus efferrat. A Deo discendum est, quid de Deo Deiq; voluntate intelligendum sit. Hinc tamen non omnis de prædestinationis mysterio tractatio, improbatur. Quod vel ipse *Calvinus Libr. 3. Instir. cap. 21. §. 3.* fatetur, dum ita inquit: Quicquid de prædestinatione in scriptura proditur, cavendum est, ne ab eo fideles arceamus: ne videamur aut illos malignè fraudare. Dei sui beneficio, aut spiritum arguere ac fugillare, qui ea vulgarit quæ utile sit ullo modo suppressi. Consentit, *Georgius Sohnius Tom. 2. Quest. 2.* qua quærit quibus doctrina de æterna prædestinatione tradi debeat. Respondet: Hæc doctrina quibusvis non solum in Scholis, sed etiam in Ecclesijs tradi potest ac debet.

5. Nec caret assertio hæc scripturæ fundamentis, quæ brevissime attingemus: I. Quicquid pertinet ad Evangelium illud non est dissimulandum. At doctrina prædestinationis pertinet ad Evangelium. Ergo non est dissimulanda. Major ex *Mar. 16. v. 15. Luc. 24. v. 47. Act. 1. v. 8.* constat. Minorem præterquam quod extra dubitationis aleam posita sit, ac probatione non indigeat, *Liber Form. Concord. p. 619.* confirmat inquit: vera sententia de prædestinatione ex Evangelio Christi discenda est. Conclusioni igitur sua stat veritas.

A 3:

G. 2. 628

6. 2. Ex 2. *Tim. 3. v. 16.* omnis doctrina *θεοπνευστος* utilitatem habens, in Ecclesia proponenda. At doctrina prædestinationis est *θεοπνευστος* utilitatem habens. Ergo. Prædestinationis doctrinam esse divinitus inspiratam proindeq; utilem nemo negat, nisi qui sanctos Dei homines Spiritu Sancto locutos 2. *Pet. 1. v. 21.* inficiatur.

7. 3. Ex *Matth. 10. v. 27.* Quodcumq; dogma Christus discipulis proposuit in tenebris (id est privatim inculcavit) illud vult prædicari in tectis (sive publicè proponi.) At dogma prædestinationis Christus proposuit in tenebris. Ergo illud voluit prædicari in tectis. Major in allegato loco satis apertè fundatur. Minor ex *Johan. 15. v. 15.* stabiliri potest.

8. 4. Ex *Rom. 15. v. 4.* Quicquid in nostram doctrinam scriptum est, ut per patientiam & consolationem scripturarum spem habeamus, illud non est occultandum. At prædestinationis dogma tale est. Ergo non est occultandum. Fundamentis hisce addi possent & alia, utpote si doctrina hæc in Ecclesia non esset tractanda, cur Spiritus Sanctus illam per suos amanuenses manifestavit? cur eandem Christus & Apostoli sæpius auditoribus suis proposuerunt & inculcarunt?

9. Ex dictis ergò satis elucescit prædestinationis doctrinam in Scholis & Ecclesijs proponendam & explicandam esse. Quod attinet igitur rationes veritati huic oppositas. Resp. ad primam è nobilium ac magnatum discursu desumptam ex *Libro Form. Concord. p. 618.* de nostra electione ad vitam æternam, neq; ex rationis nostræ iudicio, neq; ex lege Dei iudicandum est; ne vel dissolutæ & Epicuræ vitæ nos tradamus,
vel

vel in desperationem incidamus. Qui enim rationis suae iudicium in hoc negotio sequuntur, in horum cordibus hæ perniciosæ cogitationes (quibus ægerrimè resistere possunt) excitantur: si (inquiunt) Deus me ad æternam salutem eligit, non potero damnari, quicquid igitur designavero. Contra verò si non sum electus ad vitam æternam, nihil planè mihi profuerit, quantumcumq; boni fecero: omnes enim conatus mei irriti erunt, vera igitur sententia de prædestinatione ex Evangelio Christi discenda est. In eo enim perspicuè docetur, quod Deus omnes sub incredulitatem conclusit ut omnium misereatur: *Rom. 11. v. 32.* & quod non velit quenquam perire: sed potius ut omnes convertantur & in Christum credant. *Ezech. 18. v. 33. c. 33. v. 11.* Hactenus Form. Concordiæ.

10. Ratio secunda monet, ne ob Articuli hujus sublimitatem & intellectus nostri in spiritualibus cœcitate ultra id quod scriptum est, de hoc profundo mysterio agamus & loquamur, quod faciliè largimur. Et quamvis minutissima quævis in hoc articulo discutere non valeamus, cum multa dicente *Dn. D. Gesnero* in hunc locum, in transmundanam Academiam servanda sint, tractemus tamen illa, quæ Spiritus S. in verbo revelato suppeditavit.

11. Exclamatio autem Apostolica *Rom. 11. v. 33.* extra Apostoli scopum non est extendenda. Non enim vult Apostolus electionis doctrinam (qua de tamen ibidem ex professo directè & principaliter non agit) esse vel occultandam, aut tam profundam & sublimem, ut quantum scriptura de eadem revelavit, tantum illa non sit attingenda: verum ut. antecedentia à *cap. 9.* usq; ad *cap. 12.*

cap. 12. arguunt, agitur ibidem de reiectione Judæorum temporali à gratia; non vero (nisi consequenter quatenus Judæi in incredulitate permanserant) reprobatione æterna. Item: de assumptione Gentilium ad gratiam, ac consequenter ad gloriam. Considerans verò Paulus hanc Judæorum & Gentium miram vicissitudinem, ac insuper expendens gratiam divinam, ad nullam gentem esse alligatam, proindeq; Deum non esse *περσωπολήτιον*, sed in quavis gente qui timet ipsum & operatur justitiam, is acceptus est illi dicente Petro, *Act. 10. v. 35.* tandem exclamat. ô profunditatem divitiarum &c. conf. *Dn. D. Hun. de prædestinatione p. 766.*

12. Concludimus itaq; prædestinationis doctrinam non esse subter modium ut loquitur Christus *Matth. 5. v. 15.* occultandam sed super verbi divini candelabrum *Apoc. 2. v. 5.* ponendam, ut luceat omnibus qui in domo Ecclesiæ 1. *Tim. 3. v. 15.* versantur.

QUÆSTIO II.

Num electio nostra ad vitam æternam sit absoluta, extra Christum fide apprehensum facta—?

1. Quæstio hæc diligentissimè notanda venit, illà etenim dextrè explicatà, magna prædestinationis materiæ inferetur lux. Ne verò nobis hîc contradicentibus novam affinxisse opinionem videamur, allubet propria ipsorum verba apponere. *Calvinus Lib. 3. Instit. cap. 21. §. 5. ait:* prædestinationem vocamus æternum Dei decretum, quo apud se constitutum habuit, quid de uno quoq; homine fieri vellet. Non enim *pari conditione creantur omnes: sed alijs vita æterna, alijs damna-*

tio

itio æterna præordinatur. §. 7. Quanquam satis jam liquet, Deum occulto consilio liberè quos vult eligere alijs rejectis. Et sub finem istius paragraphi: dicimus æterno & immutabili consilio Deum semel constituisse, quos olim semel assumere vellet in salutem, quos rursus exitio devovere. Idem *Calv. cap. 22. §. 3.* ita inquit: Deum in semetipso proposuisse, perinde valet, ac si diceretur nihil extra se considerasse, *cujus rationem in decernendo haberes.* Hæc Calvinus.

2. *Polan. in Syntag. Theol. Libr. 4 cap. 9.* Causa efficiens, inquit, impulsiva propter quam electio æterna nostra est facta, *nulla res est extra Deum, ac proinde non prævisa fides nostra, non meritum Christi, sed solum beneplacitum Dei, in gratuita ejus dilectione erga nos fundatum.* *Kecker. System. Theol. lib. 3.* dicit: causa, *ωσφύπερην* five internè movens ad prædestinationem, est solū Dei beneplacitum. Quod si ergo quis quærat, cur nonnullos homines benevolo voluntatis affectu sit complexus, alios verò non sit complexus. Respondemus cum Apostolo ad Rom. 9. id non aliunde esse, quam ex absoluto illo jure, quod Deus tanquam primus & summus Dominus habet in creaturas suas, ita ut ei voluntas stet pro ratione. Et post pauca orthodoxi statuunt electionis decretum respectu Dei ita esse absolutū, ut nullam planè includat fidei in Christum conditionem. *Piscat. volumin. 1. Loc. 19. de prædestinat. Thes. 18. 22.* habet similia emblemata: Quare consilium hoc in mero Dei beneplacito fundatum esse asserimus, Deusq; à nulla re alia promotus est ad nos prædestinandos ad vitam, quam à sua mera voluntate. Deniq; nihil prorsus spectavit (Deus) extra se, atq; adeo ne ipsum quidem Christum.

B

3. Ex

3. Ex quibus nobis contradicentium testimonijs, quæ illorum sententia sit palam perspicitur. Volunt equidem videri hoc sentire, electionem nostram esse gratuitam à dignitate nostrorum operum non dependentem. Quod quia scriptura totidem ferme verbis asserit, nos nequaquam inficiamur vide 2. *Tim. i. v. 9.* verum quia non gratuitam solum, sed imprimis absolutam, id est Christum fide apprehensum excludentem (sicuti ex testimonijs ipsorum patet) statuunt, ideo contra eosdem ex scriptura probandum venit, electionem nostram ad vitam æternam non esse absolutam, siue non in puro puto Dei arbitrio ut Kecker. loquitur loco supra allegato, Christo fide apprehenso, excluso, consistere.

4. Fundamenta sententiæ nostræ orthodoxæ, ratione primi membri, quod scil. Christus electione nostrâ non excludatur, potiora hæc sunt. 1. ex Epistola ad *Ephes. cap. i. v. 4. & seqq.* ita colligimus: Quotquot eliguntur in Christo tanquam capite, & electionis nostræ fundamento, illi non absoluto Dei decreto omnes causas antegrediente prædestinantur. At omnes salvandi eliguntur in Christo, tanquam capite & electionis nostræ fundamento. Ergo non absoluto Dei decreto omnes causas antegrediente prædestinantur.

5. Argumenti hujus robur sentiens, *Hieronimus Zanchius Libr. 5. de Nat. Dei.* Titulo de prædestinatione sanctorum *Questione 4.* qua quærit an sine medio electi simus. Respondet: electio nostrâ sine medio facta non est, neq; enim sine medio aliquo idoneo tanta unio fieri poterat. Unde ipse Zanchius hanc ponit *Thesin: Quotquot ad æternam vitam electi sunt, ita in Christo*

sto

sto electi sunt, ut extra Christum nemo sic electus, ac subiicit: electio est primum beneficium quo nos affecit Deus pater, sed in Christo. & prima benedictio spiritualis, qua nobis benedixit, sed in Christo, proponitur igitur hic Christus ut æternus & perfectus mediator, tum in quo quotquot erant servandi, præcogniti, amati, electi & prædestinati ad salutem fuerunt. Et post pauca: Quia ut electio facta est in Christo, sic etiam salus effectum electionis firma est in Christo. Et paucis interjectis: significatur neminem extra Christum justificari & servari posse, quando nemo etiam ad salutem extra Christum electus est. Quicumq; enim electi sunt in Christo, ut in capite electi sunt. Unde tandem concludit: non nunc primum sed inde ab æterno nos fuisse cum Deo artificissimo & indissolubili vinculo conjunctos: in Christo scilicet mediatore omnium electorum capite constituto. Hæc Zanchius si verba spectemus satis orthodoxè.

6. Johannes Calv. Libr. 3. Instir. cap. 22. §. 1. & 2. variè ad locum ex quo sententiæ nostræ fundamentum sumptimus excipit. 1. ait Apostolum beneplacitum voluntatis Dei, quibuslibet nostris meritis opponere. Resp. concedendo totum: quæ verò sequela: Apostolus beneplacitum Dei nostris meritis opponit. Ergo meritum Christi & fides illud apprehendens, electione excluduntur. Anne Christi meritum fide applicatum est nostrum sensu Calvinii meritum? Quia verò Calvin & qui illum sequuntur, sæpissimè ita argumentantur. Electio nostra est gratuita, omnia merita nostra excludens, ergò fides Christum sibi approprians electioni non includenda: propterea sedulo notandum, consequentiam hanc vacillare: gratis eligimur extra operum

ac dignitatis nostræ respectum. Ergo absolutè puro puto Dei arbitrio extra Christum fide applicatum eligimur, prius prævia scriptura concedimus, consequentiam verò inde deductam, utpote scripturæ adversantem pernegamus, sicut deinceps clarius patebit.

7. 2. Inquit: electi sumus ante creatum mundum. Ergo omnis dignitatis respectus tollitur. Resp, ejusdem argumentum hoc cum procedēte est valoris. Quis enim nexus: dignitatis nostræ respectus tollitur in electione. Ergo & Christi respectus! cur non similiter quis inferret: in justificatione omnis dignitatis nostræ respectus tollitur. Ergo absolutè sine Christo & fide justificamur! Si dixeris aliam esse justificationis in tempore, & aliam electionis ab æterno rationem. Respon. si utriusq; articuli causas expendimus, non alia nec diversa utriusq; est ratio. Differunt enim tantum ut decretum & decreti executio. Qua ratione autem & quomodo Deus in tempore decreta sua exequitur, eadem ratione ab æterno exequi statuit. Unde *Sobrius de Æterna prædestinar.* in præmio ait: Quæ in tempore facit & exequitur Deus, ea in tempore facere & exequi ab æterno decrevit: & sicut facit & exequitur, ita facere & exequi non aliter decrevit. Qua de re infra argumentato 4. *Thef.* 22. plenius dicetur.

8. 3. Dicit Calvinus, si elegit nos ut sancti essemus, non elegit quia futuros tales prævidebat, pugnant enim inter se hæc duo, habere pios ab electione ut sancti sicut, & ad eam ratione operum pervenire. Respon. argumentatio hæc nos absolutè sola & simplici Dei voluntate, sive puro & puto Dei arbitrio esse electos non evincit, verum gratuitæ non tamen absolutæ electionis finem.

nem

nem, ut scil. debitum gratitudinis persolvamus expo-
nit, postquam enim ex merâ non tamen *absolutâ* Dei
misericordiâ in Christo electi sumus, decet utiq; ut vita
sancta vocationem nostram cohonestemus. Illuxit e-
nim gratia Dei salutifera, ut sobriè justè & piè vivamus
Ti. 2. v. 12. Et liberati ab inimicis nostris spiritualibus
in sanctitate & justitia Deo servire tenemur *Luc. 1. v. 75.*
Sanguis enim Christi purgavit conscientiam nostram
à mortuis operibus ad serviendum Deo viventi *Hebr.*
9. v. 14. Nulla autem consequentia: Deus nos ab æ-
terno elegit, ut sancti simus. Ergo non in Christo.
Sanctitas enim illa ad quam electi sumus non est ipse
Christus nec fides sed fidei effectum; bona scil. opera,
quibus ratione declarationis non constitutionis elec-
tionem nostram firmam facimus 2. *Pe. 1. v. 10.*

9. 4. Excipit loco allegato: elegit nos secundum
propositum voluntatis suæ quod proposuerat in semet-
ipso, siquidem Deum in semetipso proposuisse, perinde
valet: ac si diceretur nihil extra se considerasse, cujus
rationem in decernendo haberet. Respon. verba allegati
loci *Eph. 1. v. 5. 9.* Calvinii sententiæ tātum abest ut faveant
ut poti⁹ eandem fortiter elidant, dicitur enim expressè
Deū juxta *evdokia*, quæ specialem illius denotat compla-
centiam, prædestinasse nos. Jam verò extra Christum fi-
de apprehensum non datur Dei erga nos specialis *evdo-*
xia sive benevolentia. Extra quem enim non datur
peccatorum remissio, extra illum non datur specialis
evdokia. At extra Christum non datur peccatorum re-
missio *Act. 10. v. 43. c. 13. v. 38. Rom. 10. v. 11.*

10. Peccata nostra, (extra Christum æstimati) di-
sternant nos & Deum nostrum *Esa. 59. v. 2.* verum in

B 3:

Christo.

Christo fide apprehenso considerati peccata nostra te-
guntur *Psal. 32. v. 1.* remittuntur *Matth. 9. v. 2.* & non
imputantur. *Rom. 4. v. 8.* sed potius in profundum ma-
ris abijciuntur, *Mich. 7. v. 19.* Et tum demum Deus in
hominibus habet *ἔνδοξίαν* ut expresse dicitur *Luc. 2. v. 14.*
quia sunt in filio dilecto *ὅς ἔνδοξον* *Matth. 3. v. ult.* ad
quem locum Junius in Notis Biblicis inquit: Græcum
verbum significationem habet præclaræ existimationis
& ejus quod valde placet: dicit itaq; pater, Christum
unum esse, quem cum intuetur omnem in nos conce-
ptam indignationem deponat. Hæc Junius. Unde
scriptura sacra hoc respectu nos vocat mundos *Job. 13.*
v. 10. & sanctificatos *1. Cor. 1. v. 2.* in quibus macula non sit
Cant. 4. v. 7.

11. Ex hisce bene consideratis clarè patet argumen-
tationem Calvini invertendam esse hoc modo: Qui e-
legit nos juxta *ἔνδοξίαν* suam specialem, ille non elegit
nos extra Christum fide apprehensum. At teste Apo-
stolo Christus elegit nos juxta *ἔνδοξίαν* suam specialem.
Ergo non elegit nos extra Christum.

12. Si quis inficias iyerit *ἔνδοξίαν* Christum include-
re, ille quam longè à Photinianorum misericordiam
absolutam comminiscendum castris absit, expendat.
Si namq; Deus, salva justitia, potuit *ἔνδοξίαν* erga nos
suam extra Christi fide apprehensi intuitum exerere,
quid obstat, cur non idem illæsa justitia, sine Christo
nos possit salvare. Si enim salutis nostræ initium, vel
ut Polanus ait, principium gratiæ, in electione sine
Christo conferri potuit, cur non complementum e-
jusdem, eadem justitia non obstante absq; Christo ab-
solti possit?

13. Ut

13. Ut omnia fiant clariora ita argumentamur: Deus elegit nos, aut iratus, aut placatus. Non iratus; in electione enim specialis datur Dei *éudonia* ut ex Apostolo probatum. Ergo placatus; extra Christum itaq; Deum habemus placatum, quod asserere, num sapiat Photinianismum cordati judicent Theologi?

14. Quoniam itaq; *éudonia* Christum includit argumentatio Calviniconcudit. Neq; est ut verba *éu ántá* urgeat v. 9. Nam Zanchius illa intelligi posse indicat, in commentario hujus loci, de ipso Christo. Quam explicationem utpote in textu fundatam ipse *Beza* in Notis majoribus improbare non potest dum inquit *éu ántá* Deus pater in Christo. Ergo nec hæc verba *Calvinum* juvant, sed potius contra ipsum militant.

15. *Polan. Libr. 4. Synag. Theol. cap. 9. p. 685.* Contra fundamentum nostrum ex Epist. ad Ephesios desumptum excipit: Apostolum dicere: elegit nos in Christo, non per Christum. Respon: hi duo loquendi modi in præsentia materia non differunt, utrumq; enim verum est. Nam non solum in Christo, sed & per & propter Christum eligimur, sicut per & propter Christum in tempore benedicimur. Unde *Zanchius* in hunc locum inquit: sicut non sumus benedicti nisi in Christo capite; ita etiam non fuimus electi sine Christo, aut ullo ordine naturæ extra Christum sed in Christo. Quam explicationem confirmat Hebræis usitata locutio; apud illos enim frequenter ablativus causæ per præpositionem *á* designatur vide *Gen. 29. v. 18. Deut. 24. v. 16.* Et in Nov. Test. ille Hebraismus per propositionem *éu* est frequentissimus. Vide *Luc. 22. v. 20. Hebr. 1. v. 2. Phil. 4. v. 13. Act. 17. v. 28.*

16. Quæ

16. Quæ præterea Polanus loco allegato habet de
Causa instrumentali nostræ electionis id est fide, ad illa
Resp. controversiam nostram non esse de termino ar-
tis; an scilicet fides sit nominanda causa instrumentalis,
sed hoc queritur, an extra Christum tanquam Ecclesia
caput, verâ fide apprehensum, facta sit nostra ad vitam æter-
nam electio. Hic constanter Respondemus, sicuti extra
Christum nulla peccatorum remissio nulla gratia datur;
ita neq; ulla ad vitam æternam electio, remissionem
peccatorum ac gratiam DEI præsupponens, admittitur.
Unde Zanchius de natur. DEI Libr. 5. cap. 2. Quæst. 4. verè
inquit: etsi verò electio nostri facta est ex solo divinæ
voluntatis proposito, non autem dignitatis operumve
cujusquam respectu, sine medio tamen facta non est.
Neq; enim sine medio aliquo idoneo tanta Unio fieri
poterat, quanta facta est inter eligentem DEUM &
electos homines, proinde Paulus non simpliciter ait,
nos esse electos, sed addit medium in Christo. Hæc
Zanchius.

17. Si itaq; Polan. p. 687. candidè & syncerè affir-
mat fidei intuitum ab electione non esse excludendum,
licet non sit causa efficiens propter quam eligamur, id
nos sano sensu admittimus. Nec enim cum fidem de-
creto electionis includendam propugnamus, dignita-
tem aliquam, aut inhærentem aliquam qualitatem in-
telligimus, non enim propter fidem ut Polanus loqui-
tur, sed per fidem eligimur: sicuti namq; fides in justi-
ficationis articulo non salvat *πληκῶς* sed *ὀργανικῶς*, non
ratione meriti, sed medij (tota enim vis fidei justifi-
cantis consistit in apprehensione, non autem in actio-
ne, operatione, sive effectione aliqua propria) ita in ar-
ticulo

riculo electionis fides similiter sese habet; ingreditur scil. decretum electionis, non in se prout est virtus quædam, sed respectu correlati apprehensi, quod Christus est. Atq; tantum de primo sententiæ nostræ orthodoxæ fundamento dictum sit.

18. 2. Ex 2. *Tim. 1. v. 9.* duplex pro sententiâ nostrâ corroboranda fundamentum desumimus. 1. Quæcunq; gratia data nobis est *in Christo*, illa non absolutè nobis contigit. At electionis gratia data nobis *in Christo*. Ergo non absolutè id est solâ & simplici Dei voluntate nobis contigit. 2. Qua ratione doctrina electionis in tempore palam fit in justificatione, ea ratione Deus ab æterno nos eligere decrevit. At electionis doctrina in justificatione non est absoluta, ut constat. Ergo. Major non tantum fundatur in loco allegato *conf. v. 9 & 10.* sed & confirmatur ab Apostolo *Eph. 1. v. 3. 4.* affirmante eandem esse benedictionis & electionis rationem. Hinc *Zanchius* in explicatione *cap. 1. Epist. ad Ephes.* inquit: illa dictione *in Christo* docet Deum in nobis benedicendis, ac servandis nihil planè agere & nullo alio modo quàm quod & quomodo in æterno suo consilio præfinierat.

19. Ad argumentum primum respondet *Johannes Calvin.* in *Instit. Libr. 3. cap. 21. §. 3.* gratiam illam à Christo nobis datam. Verum in Græco textu dicitur *ἐν τῷ Χριστῷ* in & non à Christo. Unde & ipse *Beza* in *Notis ad Nov. Test.* ac *Syriaca versio* hanc lectionem retinent. Si quis cum *Polano Lib. 4. Syntag. Theolo. cap. 690.* injuriam sibi suisq; fieri dicat; Nam ut *Polanus* inquit: impingunt nobis quidam nos talem absolutam electionem statuere, qua Deus aliquos homines sine
C respectu

respectu Christi per fidem agnoscendi elegerit ad salutem. Atqui nos agnoscimus toto corde per Dei gratiam & apertè profiteamur quod Deus nos elegerit in Christo per fidem agnoscendo, & quod electio nostra ad salutem æternam fundata sit in Christo.

20. Resp. vis veritatis cogit Polanum & alios, ut nostra tantur lingua, licet dissimiliter sentiant; quæ enim Adversariorum sit sententia ex proprijs illorum testimonijs sub initium hujus disputationis dictum est. Sentiant autem Adversarij nostri, dum in Christo nos electos esse perhibent; Christum scilicet electionis esse effectum, ut Polanus Christum loco citato appellat. Aliàs ipse Junius in Not. Biblicis ad locum ad *Ephes. 1.* ex Beza inquit: ut nulla hic sit ratio electionis nisi in gratuita Dei benevolentia quærenda, nec fides prævia sit prædestinationis causa sed effectum. Hinc in ordine causarum Adversarij nostri prædestinationem præponunt ac Christi satisfactionem postponunt. Ita enim Polanus allegato loco p. 687. Nam sive prædestinationem ab æterno factam, sive prædestinationis executionem spectes: *imputatio satisfactionis Christi sequitur prædestinationem, non antecedit.* Etenim non quibus imputata est; satisfactio Christi, ij prædestinantur, sed qui prædestinati sunt ijs imputatur per fidem satisfactio Christi. Hæc Polanus. Non itaq; verè sentiunt Adversarij nos in Christo esse electos, id est Deum in eligendis hominibus respexisse Christum, salutem nobis promerentem, sed potius ut Calvinus ait: *Deum nihil extra se considerasse, cujus rationem in discernendo haberet.*

21. 3. Pro sententia nostra orthodoxa confirmanda

da ex hypothesi nobis hic contradicentium ita argu-
mentamur. Principium gratiæ absolutè, sola & sim-
plici Dei voluntate extra Christum fide apprehensum
nobis non confertur. Aelectio est principium gra-
tiæ. Ergò absolutè sola & simplici Dei voluntate ex-
tra Christum fide apprehensum nobis non confertur.
Major certissima est apud Christianos & non nisi à
Photinianis, meritum Christi negantibus, ac absolutam
Dei misericordiam comminiscantibus negatur conf.
quæ supra *Thef. 10. & seqq.* hac de re dicta sunt. Minor
est ipsorum Adversariorum: ita enim *Polanus* in causa
materiali electionis nostræ sub initium inquit: electio
verò est principium gratiæ, conclusio itaque stat im-
mota.

22. 4. A doctrinæ justificationis & electionis reci-
procatione. Unde ita argumentamur: Qua ratione in
tempore justificamur, eadem ab æterno electi sumus.
At non absolutè sed ordinatè per Christum scil. fide
apprehensum justificamur. Ergò non absolutè sed
ordinatè per Christum, apprehensum eligimur. Ma-
jor quæ τὸ νεώτερον continet, à *Zanchio* admittitur; ita
enim *Lib. 5. de Nat. Dei cap. 2.* ait: sicut qui nunc justi-
ficantur, per & propter Christum, ante mundi consti-
tutionem fuerunt ad hanc justificationem in Christo
prædestinati. Et eodem loco, *p. 529.* ex August. hanc
summam repetit: Quo quisq; modo aliquid donat,
illo etiam modo illud donare decrevit. At proinde
quomodo sua in nos confert dona Deus gratiam scil. &
gloriam: eodem planè modo etiam in nos conferre ab
æterno decrevit & prædestinavit. Subjungit autem
Zanchius: hac propositione nil certius. Et *Sohnius* de

prædestinatione *Quest. 2.* inquit: Doctrinâ de prædestinatione, non minus quam doctrina de fide & justificatione, cui respondet, & cum qua *veluti recipitur* est pars & fundamentum Evangelij. Ex quibus novum resultat argumentum: Quicquid est pars & fundamentum Evangelij illud non absolutè extra Christum fide apprehensum in nos confertur. At Electio secundum *Sohnium* & ipsam veritatem est pars & fundamentum Evangelij. Ergò non absolutè extra Christum fide apprehensum in nos confertur.

23. Atqui sic hætenus præcipuè probatum est Christum electione nostra non esse eximendum, proindeq; eandem non esse absolutam sed in Christo mediatore fundatam. Confirmanda nunc eadem Thesis de fide; quod scilicet nec electio nostra respectu fidei absoluta sit, pro sententiæ istius confirmatione *nec 2. Thes. 2. vers. 13.* ita colligimus. Quicumq; elegit homines ab initio id est æterno conf. *Ephes. 1. v. 4.* in sanctificatione spiritus & fide veritatis. Ille non absolutè sed respectu fidei homines elegit. At Deus juxta Apostolum elegit homines ab æterno in sanctificatione spiritus & fide veritatis. Ergo non absolutè sed respectu fidei homines elegit.

24. *Polanus* argumentum hoc enervare studens inquit loco sæpius allegato *p. 684.* contextus evincit fidem non esse causam efficientem electionis. Si enim sanctificatio Spiritus non est efficiens causa electionis, tum nec fides. Ratio est evidentissima: nam Apostolus utrumq; conjūgit utrumq; ad unum idemq; refert, utriusq; unum & eundem, effectum statuit. At Sanctificatio Spiritus non est causa efficiens electionis,
quia

quia sumus electi ante jactum mundi fundamentum,
at in tempore demum per Spiritum Sanctum sancti-
ficamur.

25. Resp. Apostolum per sanctificationem spiritus
non intelligere nostram sanctitatem, sed ministerij ver-
bi dignitatem & efficaciam. Quomodo enim nostra
sanctitas causa esset salutis? verum ministerium verbi,
quod est administratio spiritus 2. Cor. 3. v. 8. quia Spiritus
S. per illud nos sanctificat 1. Cor. 6. v. 11. 1. Pet. 1. v. 2.
& salvat. 1. Tim. 4. v. 16. Jacob. 1. v. 21. organicè salutis
nostræ causa est. Atq; hoc respectu in ipsa electione
quoq; ministerium verbi intuitus non excluditur. Quo
ordine enim Deus in tempore justificat & salvat eo or-
dine ab æterno justificare & salvare decrevit. Execu-
tio enim decreti, si est vera executio cum ipso decreto
ex assè convenit, omnia enim, dicente *Zanchio in ex-
plicatione v. 4. Epist. ad Ephes.* agit Deus *ag. d. 2.* præfinivit
semel in æterno & sapientissimo consilio suo, subsumo
itaq; : qua ratione Deus in tempore agit, ea ratione ab
æterno agere decrevit. At in tempore ita agit ut qui-
cunq; ministerio verbi rectè utitur, fidem inde habeat,
qua æternum salvetur, vide *Rom. 10. v. 17. Act. 16. v. 14.*
31. c. 17. v. 34. Ergo id quoq; ab æterno agere decrevit.
Exceptio itaque Polani argumentum nostrum non e-
mervat.

26. 2. *Ex Jacob. 2. v. 5.* Quicumq; elegit pauperes
mundi divites in fide, hic non absolutè sed cum respec-
tu fidei eosdem elegit. At prius affirmatur de Deo in
loco Jacobi, postèrius itaq; negari nequit *Polanus* exci-
pit, Jacobum non docere fidem esse electionis causam,
sed quinam sint electi Dei, nempe fideles seu divites.

in fide. Nec sequitur: si Deus elegit divites in fide. Ergo fides est causa electionis. Respon. supra *Thef. 16.* dictum est, non quæri inter nos, an fides sit nominanda causa electionis, sed hæc Quæstio est, utrum prævisa fides ad electionis negotium pertineat? Nam cum *Andrea Schaffmanno p. m. part. 2. de præd. p. 246.* dicimus: De modo, quomodo (fides) ad electionem pertineat hic disputare nihil prodest. Quamvis ergo ex allegato loco probari non possit fidem præcisè nominandam causam, confirmare tamen hinc potest, fidem ab electione non esse sequestrandam; proindeq; electionem nostram respectu fidei non absolutam & simplicem in sola Dei voluntate, seu puro puto Dei arbitrio positam.

27. 3. *Petrus 1. Epist. cap. 1. v. 3.* testatur electionem nostram factam esse *καὶ ἐκ πίστεως* conf. *Rom. 11. v. 7.* Illa autem *ἐκ πίστεως* aut est fidei, aut operum; tertium enim non datur. Quod non sit operum inter nos & Adversarios constat. Relinquitur itaq; quod sit fidei. Fidei ergo prævisio ab electione non excludenda. *conf. 1. Tim. 1. v. 16.*

28. 4. Electi qua tales in æterno electionis actu considerati, aut Deo placent specialiter aut dispicent. posterius dici nequit, cum fatentibus Adversarijs electio sit principium gratiæ. Ergo qua tales Deo specialiter placent. Quicumq; verò Deo specialiter placent, in illis Deus respicit fidem vide *Matth. 9. v. 2. Hebr. 11. v. 3.* At electi Deo specialiter placent ergo in illis Deus respicit fidem.

29. Polanus excipit tria ad hoc fundamentum. 1. objectum hoc non contradicere Thesi quæ oppugnatur.

tur. 2. inquit: videntur Adversarij facere ex decreto electionis opus quod fiat in tempore utuntur enim verbis præsentis temporis. 3. ait: cum omnem planè fidei respectum removemus à causis efficientibus electionis non protinus eundem removemus ab effectis electionis. Respon. ad 1. Si contradicere Thesi est termines artes oppugnare fateor, argumentum hoc Thesin non impugnare, sed sæpius hæctenus dictum, non esse nobis litem de termino sed de re ipsa; an scil. fides prævisa decretum electionis ingrediatur. Id verò argumentum allato satis evictum.

30. Ad secundam exceptionem Respon. quando Theologi nostrates de electione utuntur, verbis præsentis temporis. Respiciant primò Deum, ac deinde decreti ac executionis ejusdem summam consonantiam. Respectu Dei enim nihil est neq; præteritum neq; futurum sed omnia *et tunc* ipsi sunt præsentia. Decretum quoq; electionis & justificationis (decreti hujus executio) ita conveniunt, ut quæ de justificatione in tempore dicuntur, eadem quoq; de electione certo modo affirmari possunt conf. quæ supra *Thes. 27.* hac de re dicta sunt.

31. Ad tertiam exceptionem Respon. Polanum nobis fumos vendere. Nam cum aliquem fidei respectum admittit, eundem de effectis electionis, quæ sunt ipsa justificatio & salus æterna, concedit Electio ergò in se considerata ab æterno in ipso Deo non respicit fidem, ut *Polanus* ipse ait p. 681. Sed solum Dei beneplacitum. Id autem falsum esse ex hæctenus dictis elucescit.

32. 5. Deniq; ex *Dn. Andrea Schaffmanno* contra *Piscatorem*

*scato*rem hunc repetimus syllogismum : Christ⁹ aut relatè
causa nostræ electionis aut simpliciter. Non simplici-
ter. Ergò relatè. Et per consequens fides Christum respi-
ciens ab electione removeri nequit. Nos hîc finem faciē-
tes misericordiarum patri devotas agimus gratias, quod
genus humanum miserè in Adamo perditum per Chri-
stum restaurare, nosq; hujus gratiæ participes esse vo-
luit. Eundem verò submissè rogamus Spir. S. gratiam
elementissimè largiri nobis dignetur, quo beneficij hu-
jus semper memores, tandem cum omnibus electis *do.*
ξολογίας illam : sedenti in throno, & Agno, benedictio
& honor & gloria & potestas in secula seculorum,
triumphantes accinamus
Amen.

